

Ígéletünk megújítása

***„Ha fogadalmat teszel az Úrnak, a te Istenednek,
ne késlekedj annak teljesítésével, mert az bűn
lenne benned, és az Úr, a te Istened, biztosan
megköveteli tőled.”
Mózes 5. könyve 23:21***

Generációk óta az új év kezdete gyakran társul bizonyos új célok kitűzésének elhatározásával. Ez tehát megfelelő idő arra, hogy olyan elkötelezettségekről gondolkodjunk, amelyek javítják életünket. Ahogy belépünk az új, 2026-os évbe, az Úr népének sok tagja is megragadja az alkalmat, hogy ünnepélyesen elmélkedjen az új életben való szentségjárásáról. Újra szentelik magukat, újrafókuszálnak, és magasabb szintű növekedésre törekednek, mint Jézus követői, és hűségesebbek lesznek az Úr iránti elkötelezettségük, áldozatuk és szolgálatuk fogadalmaik betartásában, akár a halálig is.

A naptárunk új lapjának megfordítása kiváló alkalom arra, hogy elgondolkodjunk a véget érő évben a Mennyei Atyánk szerető kezeiből kapott bőséges jóságon, irgalmon és áldásokon. Ezt nagy örömmel és hálával tesszük. Ez az idő arra is alkalmas, hogy

2026. január

fokozott várakozással és reménnyel tekintsünk a jövőbe, mivel egyre több bizonyítékot látunk arra, hogy Krisztus régóta ígért királysága közelebb van, mint amikor először hittünk benne (Róma 13:11). Várjuk, hogy új módon használhassuk időnket, tehetségünket és lehetőségeinket, hogy szolgálhassuk szerető Mennyei Atyánkat és népét. Továbbra is felkészülünk arra, hogy részesüljünk végső terveiben és csodálatos céljában, hogy áldást és békét hozzon a szegény, bűnös és haldokló emberi családnak, és hogy megbékélést biztosítson minden engedelmesnek Krisztus eljövendő békekirályságának irányítása alatt.

Fogadalom tétele

„Fogadalmat tenni” azt jelenti, hogy ünnepélyes ígéretet vagy fogadalmat teszünk, hogy megteszünk valamit. Amikor Urunk Jézus őszinte követője fogadalmat tesz, az tükrözi a testvér szívének állapotát, és a Mennyei Atyának való teljes elkötelezettséget és szolgálatot jelenti. Ez magában foglalja mindazt, amink van, és mindazt, amivé válni szeretnénk. (Zsoltárok 50:5; 1 Péter 2:5). Az Istennek tett fogadalmat teljes szívünkben kell megtennünk, azzal a szándékkal, hogy betartjuk azt, és hűségesek maradunk hozzá. Dávid fia, Salamon a fogadalom megtételének és hűséges betartásának komolyságáról írt, amikor ezt írta: „Ha ígéretet teszel

Istennek, ne késlekedj a betartásával, mert Isten nem örül a bolondoknak. Tartsd meg mind , amit neki ígértél. Jobb nem mondani semmit, mint ígéretet tenni és nem betartani.” Prédikátor 5:4,5

Élő áldozat

Minden hasonló gondolkodású Isten gyermekét inspirálja Pál apostol bölcs tanácsa, aki így írt: „Ezért, testvéreim, Isten irgalmára kérem titeket, adjátok oda testeteket élő áldozatul, szent és Istennek tetsző áldozatul – ez a ti igazi és megfelelő imádatotok. Ne alkalmazkodjatok e világhoz, hanem újuljatok meg gondolkodásotokban, hogy megvizsgálhassátok, mi az Isten akarata: a jó, a kedves és a tökéletes.” Róma 12:1,2

Pál inspiráló buzdítása, hogy életünket áldozzuk fel a Mennyei Atyának, csak azoknak szól, akik teljes szívükkel és életükkel az Úrnak adták magukat, és Jézus áldozatának vérével igazultak meg (Róma 5:8,9; 1 Péter 1:18,19). Őket hívta el és választotta ki Isten ebben a jelenlegi, áldozatot elfogadó időben. Ahogy Izrael ősi főpapjai feláldozták magukat Istennek, úgy tett Jézus is. „Azokkal a főpapokkal ellentétben, akiknek minden nap áldozatot kellett bemutatniuk, Jézusnak nem kellett ezt tennie. Ők először a saját bűneikért, majd a nép bűneiért áldoztak. Jézus azonban egyszer s mindenkorra

megcselekedte ezt , amikor feláldozta magát a nép bűneiért. A törvény olyan főpapokat nevezett ki, akiket emberi gyengeség korlátozott. De miután a törvényt megadták, Isten esküvel nevezte ki Fiát, és Fia örökre tökéletes Főpap lett.” Zsidók 7:27,28

Az apostol nagyra értékelte azt a kiváltságot, hogy Istennek szentelt életet élhetett. Levelében így emlékeztette szeretett Timóteusát: „Ez a mondás megbízható: ha vele együtt meghalunk, vele együtt is élünk. Ha szenvedünk, vele együtt uralkodunk. Ha tagadjuk őt, ő is tagad minket. Ha hűtlenek vagyunk, ő hűséges marad, mert nem tagadhatja meg önmagát.” 2 Timóteus 2:11-13

A legfontosabb prioritás

Péter apostol Jézus nyomdokaiban való járásunkról beszélt, és hangsúlyozta, hogy ez legyen életünk legfontosabb prioritása. „Ezáltal adott nekünk drága és nagyon nagy ígéreteket, hogy azok által részesüljete az isteni természetben, miután elmenekültetek a bűnös vágyak miatt a világban lévő romlásból. Éppen ezért tegyetek minden erőfeszítést, hogy hiteteket erénynyel, erényeteket tudással, tudásotokat önuralommal, önuralmatokat állhatatossággal, állhatatosságotokat istenfélelemmel, istenfélelmeteket testvéri

szeretettel (), testvéri szeretetet pedig szeretettel egészítsétek ki.” 2 Péter 1:4-7

Az apostol így folytatja: „Ezért, testvéreim, még buzgóbban igyekezzetek megerősíteni elhívásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezt teszitek, soha nem fogtok elbukni; így gazdagon meg lesz biztosítva számotokra a belépés a mi Urunk és Megváltónk, Jézus Krisztus örök királyságába.” 2 Péter 1:10,11

Krisztus megszerzése

Pál a filippi gyülekezetnek írt levelében nagyon személyes beszámolót írt saját tapasztalatairól, amelyek számunkra is tanulságosak. Azt írta: „Mindazt, amit nyertem, Krisztusért veszteségnek tartottam. Sőt, mindent veszteségnek tartok a Krisztus Jézus, az én Uram megismerésének felülmúlhatatlan értékéhez képest. Érte mindent elvesztettem, és szemétnek tartom, hogy Krisztust megnyerjem és benne megtaláljam magam, nem a törvényből származó saját igazságommal, hanem a Krisztusban való hitből származó igazságot, az Istentől való, hitből származó igazságot – hogy megismerjem őt és a feltámadásának erejét, és osztozzak szenvedéseiben, hogy halálában hasonlóvá váljak hozzá, hogy minden lehetséges módon elnyerjem a halottak feltámadását.” Filippi 3:7-11

Az apostol azt mondja nekünk, hogy készen állt feladni minden személyes reményét, ambícióját és megtiszteltetését, hogy Krisztus kegyelmét elnyerje. Ugyaneznek kell lennie a kereszténynek is. Minden más érdek és földi előnynek nincs tartós értéke. Ezek jelentéktelenné válnak a mennyei reménységhez képest, és ahhoz, hogy elnyerjük az isteni kegyelmet és áldást, mint „Isten örökösei és Krisztus tárörökösei”. Róma 8:16,17

Jézus példázatokban tanított

A Mester egy fontos tanítást adott nekünk azzal kapcsolatban, hogyan teljesítsük fogadalmat a Mennyei Atyának, amikor elmesélte a tehetségek példázatát. „A mennyek országa ismét egy hosszú útra induló ember történetével illusztrálható. Összehívta szolgáit, és rájuk bízta pénzét, amíg távol van. Az egyiknek öt zsák ezüstöt, a másiknak két zsák ezüstöt, a harmadiknak pedig egy zsák ezüstöt adott, képességeik arányában osztva el. Aztán elindult az útra.” (Máté 25:14,15). Pünkösdtől Jézus minden szentség követője felelős és elszámoltatható Isten előtt a saját képességei szerint. Ez abban nyilvánul meg, hogy hűségesen használják azt, amivel rendelkeznek, az ő szolgálatában, beleértve az idejüket, befolyásukat és lehetőségeiket. „Bármilyen is adsz, az elfogadható, ha

szívesen adod. És adj , ami van, ne ami nincs.” 2 Korinthus 8:12

Az öt talentum és a kettő

A példabeszéd folytatásában Jézus így szólt: „Az öt ezüstöt kapott szolga befektette a pénzt, és még ötöt nyert hozzá. A két ezüstöt kapott szolga is munkába állt, és még kettőt nyert hozzá. De az egy ezüstöt kapott szolga lyukat ásott a földbe, és elrejtette gazdája pénzét.” Máté 25:16-18

A felelősségteljes sáfárok megkeresik és megtalálják azokat a módszereket és helyeket, ahol felhasználhatják a tehetségüket, amelyet teljes mértékben a Mennyei Atyának szenteltek. Isten Igéjének gondviselése és vezetése alatt a legjobban kihasználják megszentelt bölcsességüket és ítélőképességüket. Kötelességünk tanulmányozni, hogyan használhatjuk a legjobban tehetségünket, hogy a legnagyobb hasznot szerezzük belőle, és dicsőséget és tiszteletet hozzunk az Úrnak. Az egy tehetséggel rendelkező szolga nem tanúsított megfelelő ítélőképességet, hanem gondatlanul eltemette tehetségét földi vágyakban és törekvésekben, jelezve ezzel, hogy nem szereti és nem értékeli Istent az általa kapott áldásokért.

Jézus akkor így szólt: „Hosszú idő múlva gazdájuk visszatért utazásáról, és számon kérte őket, hogyan

használták fel a pénzét. Az öt zsák ezüstöt rábízott „” szolgája előállt öt további zsákkal, és így szólt: „Uram, öt zsák ezüstöt adtál nekem befektetésre, és én ötöt nyertem hozzá. A gazda dicséretben részesítette. Jól van, jó és hűséges szolgám. Hűségesen kezelted ezt a kis összeget, ezért most még több felelősséget adok neked. Gyere, és osztozz gazdád örömeiben! Az a szolga, aki a két ezüstöt kapta, előrelépett, és így szólt: „Uram, két ezüstöt adtál nekem befektetésre, és még kettőt nyertem hozzá. A gazda így szólt: „Jól van, jó és hűséges szolgám. Hűségesen kezelted ezt a kis összeget, ezért most még több felelősséget adok neked. Gyere, és osztozz gazdád örömeiben!” Máté 25:19-23

A példabeszédben szereplő kijelentés, miszerint az Úr később beszámolót kapott szolgálaitól, arra utal, hogy Jézus minden követőjét megítéli aszerint, hogy hűségesen használták-e a tehetségüket, képességeiket és a keresztény életük során kapott lehetőségeket. Péter apostol azt mondta: „Eljött az idő, hogy az ítélet az Isten házában kezdődjön.” (1 Péter 4:17). Ehhez a gondolatához Pál hozzátette: „Dolgozunk azért, hogy jelenlétünkben vagy távollétünkben is elfogadjon minket. Mert mindnyájan meg kell jelennünk Krisztus ítélőszéke előtt, hogy mindenki megkapja a testében végzett

cselekedeteiért járó jutalmat, jót vagy rosszat, a .” 2 Korinthus 5:9,10

A haszontalan szolga

A példabeszéd folytatásában ezt olvassuk: „Akkor az, aki egy talentumot kapott, előjött, és így szólt: Uram, tudtam, hogy kemény ember vagy, aki arat ott, ahol nem vetettél, és gyűjt ott, ahol nem szórtál magot. Félelmemben elmentem, és elrejtettem a talentumodat a földbe. Tessék, vedd el, ami a tiéd! Ura így válaszolt neki: Te gonosz és lusta szolga! Tehát tudtad, hogy ott aratok, ahol nem vetettem, és ott gyűjtök, ahol nem szórtam magot? Akkor a bankároknak kellett volna befektetned a pénzemet. Amikor visszatértem, visszakaptam volna a pénzemet kamattal együtt.” Máté 25:24-27

Az egy tehetséggel rendelkező haszontalan szolga fontos hivatkozási pontként szolgál, amint azt a következő versek is mutatják: „Akkor az úr azt mondta: Vedd el tőle a tehetséget, és add oda annak, akinek tíz tehetsége van, mert aki valamivel rendelkezik, annak még többet adnak, és több mint elegendő lesz neki. De attól, akinek nincs semmije, még azt is elveszik, amije van.” Máté 25:28,29

Ezzel a példázattal Jézus azt tanította, hogy azok, akik nem használják ki az Isten szolgálatára rendelkezésükre álló lehetőségeket és kiváltságokat,

elveszítik ezeket a kiváltságokat. Ezeket másoknak adják, akik hűségesen használták ki tehetségüket és lehetőségeiket.

Sátán kihívása

Urunk Jézus a teljes elkötelezettség legfőbb példája, amelyet követnünk kell. Ezt az elkötelezettséget hamarosan megmutatta, miután Keresztelő János megkeresztelte a Jordán folyóban. Ekkor engedte meg a Mennyei Atya, hogy a Sátán a test, a világ és az ellenség szerint kísértse őt. Az evangéliumban így olvashatjuk: „Akkor a Lélek a pusztába vitte Jézust, hogy ott a gonosz kísértsen. Negyven nap és negyven éjszaka böjtölt, és nagyon megéhezett.” Máté 4:1,2

Jézus elutasította a Sátán első javaslatát, miszerint ha ő Isten Fia, akkor parancsolhatja, hogy a kövek kenyérré váljanak, hogy csillapítsák éhségét. Jézus gyorsan válaszolt egy bibliai idézettel, amikor kijelentette: „Írva van: Nem csak kenyérral él az ember, hanem minden igével, amely Isten szájából származik.” Máté 4:3,4; Mózes 8:3

Második kísérletében a Sátán egy- zsoltárból idézett (Zsoltárok 91:11,12), amely látszólag biztosította Jézust arról, hogy ha valóban Isten Fia, akkor a templom tetejéről levetheti magát anélkül, hogy félnie kellene a sérülésektől. Az Úr ismét a

Szentírásból merített válaszát – egy olyanból, amely megfelelően értelmezte a Sátán által félrevezető módon idézett szöveg jelentését. Jézus így szólt: „Ne kísértsd az Urat, a te Istenedet!” Máté 4:5-7; Mózes 6:16

Sátán harmadik kísérlete Jézus ellen az volt, hogy gondolatban egy nagyon magas hegyre vitte, ahonnan láthatták a világ összes királyságát. Az ördög felajánlotta, hogy Jézusnak adja őket, ha leborul előtte és imádja őt. Az Úr azonban ismét így válaszolt: „Írva van: Az Urat, a te Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.” Máté 4:8-10; Mózes 6:13,14

Később Pál apostol a Sátánt a jelen gonosz világ istenének nevezte. „A Sátán, aki e világ istene, elvakította azok elméjét, akik nem hisznek. Nem képesek látni a Jó Hír dicsőséges fényét. Nem értik ezt az üzenetet Krisztus dicsőségéről, aki Isten pontos képmása.” (2 Korinthus 4:4). Amikor Jézus Pilátus előtt állt, elismerte, hogy lesz királysága, de az nem „e világból való” lesz. Pilátusnak azt mondta: „Az én királyságom nem földi királyság. . . az én királyságom nem e világból való. (János 18:36). Ebből megértjük, hogy bármilyen részvétel a Sátánnal a jelen gonosz világ uralmában bűn lett volna Jézus részéről. Ezt tudva, az Úr nem hagyta magát becsapni a Sátán ajánlatával.

Felkészülés a harcra

Pál az efezusi gyülekezetnek írt levelében így buzdít: „Végül pedig legyetek erősek az Úrban és az ő hatalmas erejében. Vegyétek fel az Isten teljes fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz cselvetéseinek. Mert a mi harcunk nem vér és test ellen folyik, hanem a fejedelmek, a hatalmasságok, a sötét világ urai és a gonosz szellemi erői ellen a mennyei helyeken.” (Efézus 6:10-12). Az apostol arra buzdította a testvéreket, hogy nagyobb hittel, magabiztossággal és bizalommal forduljanak Urunk erejéhez. Ez különösen fontos a mai korban, amelyben élünk.

„Ezért vegyétek fel Isten minden fegyverzetét, hogy a gonosz idején ellenállhassatok az ellenségnek. Akkor a harc után is szilárdan állhattok. Álljatok meg a helyeteken, övözzétek fel az igazság övét és vegyétek fel Isten igazságosságának páncélját. Lábbeliként vegyétek fel a jó hírből származó békességet, hogy teljesen felkészültek legyetek. Mindezek mellett emeljétek fel a hit pajzsát, hogy megállítsátok az ördög tüzes nyilait. Vegyétek fel a megváltást sisakként, és fogjátok meg a Lélek kardját, amely Isten ígéje.” Efézus 6:13-17

Az egész Isteni fegyverzet felvétele szükséges ahhoz, hogy megvédjen minket a ránk zúduló tüzes nyilaktól, mert harcunk a sötétség fejedelme és a gonosz szellemek ellen folyik a mennyei helyeken. Ha a Sátán rájön, hogy jól védettek vagyunk, és a Mennyei Atya kegyelmével és erejével ellenállunk neki, akkor visszavonul a támadásaiból, bár mindig éberén figyelni fogja, hogy nem tettük-e félre a keresztény fegyverzetet a figyelmetlenségünk miatt. Jakab 4:7; 1 Péter 5:8,9

Szembenézni ezzel a zavaros világgal

Ahogy belépünk az új, 2026-os évbe, tudatában vagyunk annak a félelemnek és bizonytalanságnak, amely jelenleg a nemzeteket fogva tartja. Sok úgynevezett nyugati országban egyre növekszik a polarizáció a kormány és a nép véleménye között szinte minden belföldi és világpolitikai kérdésben. Ez egyre növekvő politikai és társadalmi zavargásokhoz, egyes esetekben pedig erőszakhoz és gyilkosságokhoz vezetett. Egy másik fronton az mesterséges intelligencia (AI) exponenciálisan növekszik az egész világon. Ezzel együtt sokan félnek attól, hogy azt romboló célokra használják, mind az egyének, mind a társadalom ellen. A munkaerő-felvétel és a munkaerőpiac fokozatos gyengülése is nagy aggodalmat kelt sok emberben és az családokban. Ezt az aggodalmat tovább

fokozza az a kilátás, hogy az AI szélesebb körű használatával hatalmas számú munkahely szűnik meg.

A világszíntéren az orosz-ukrán háború folytatódik, anélkül, hogy végleges békés megoldásról született volna megállapodás. Bár Izrael és a Hamász nemrégiben tűzszünetről és bizonyos egyéb rendelkezésekről állapodott meg, a helyzet Izraelben és általában a Közel-Keleten továbbra is potenciális konfliktusok, támadások és esetlegesen a teljes háború újrakezdésének gyújtópontja. Ehhez hozzátartozik a sok országban növekvő antiszemitizmus, mivel az emberek és a nemzetek egyre inkább Izraelt okolják a világnak ebben a részében felmerülő számos problémáért. A terrorista szervezetek továbbra is működnek a világ különböző részein, ami sokakban félelmet kelt, hogy mikor és hol történhet újabb támadás. Ezek, a világban növekvő zűrzavar számos más jele mellett, 2026-ra lépve, biztosan visszautalnak Pál szavaira: „Az utolsó napokban veszélyes idők jönnek.” (2 Timóteus 3:1) Ezért mennyire fontos a keresztények számára, hogy még inkább felismerjük annak szükségességét, hogy felvegyük Isten teljes fegyverzetét, és megőrizzük elszántságunkat, hogy a hit jó harcát vívjuk. 1 Timóteus 6:12

Napi emlékeztető

Sok bibliai tanulmányozó ismeri a „My Morning Resolve” (Reggeli elhatározásom) című művet, amely sok keresztény számára csodálatos forrása a napi segítségnek és bátorításnak. Folytassuk örömünket ennek a csodálatos áldásnak a hatókörében, miközben arra törekszünk, hogy biztosítsuk elhívásunkat és kiválasztásunkat. Ide tesszük, hogy emlékeztessen minket felelősségünkre és kiváltságunkra, hogy most és az előttünk álló új évben megújítsuk fogadalmat a Úrnak.

Reggeli elhatározásom

Legelső gondolatom az legyen: „Mit adjak az Úrnak mindazért, amit értem tett? Felveszem az üdvösség kupáját, és az Úr nevét hívom segítségül [kegyelemért]. Megfizetem fogadalmaimat a Magasságosnak.” Zsoltárok 116:12-14

Emlékezve az isteni hívásra: „Gyűjtsétek össze hozzám szentjeimet, akik áldozattal szövetséget kötöttek velem” (Zsoltárok 50:5), elhatároztam, hogy az Úr kegyelme segítségével ma, mint Isten szentje, teljesítem fogadalmaimat, folytatva a test és érdekei

feláldozásának munkáját, hogy elnyerjem a mennyei örökséget, mint örököstársaim a Megváltómnak.

Igyekszem egyszerű és őszinte lenni mindenki iránt.

Nem magamat akarom kedveskedni és tisztelni, hanem az Urat.

Óvatos leszek, hogy ajkaimmal tiszteljem az Urat, hogy szavaim mindenkinek kedvesek és áldottak legyenek.

Törekedni fogok arra, hogy hűséges legyek az Úrhoz, az Igazsághoz, a testvérekhez és mindazokhoz, akikkel kapcsolatban állok, nemcsak a nagy dolgokban, hanem az élet apró dolgain is.

Bízva az isteni gondviselésben és abban, hogy minden érdekemet a legmagasabb jólétem érdekében irányítja a gondviselés, arra fogok törekedni, hogy nemcsak tiszta szívű legyek, hanem minden aggodalmat, minden elégedetlenséget, minden kedvetlenséget elhárítsak.

Nem fogok morogni vagy panaszkodni azon, amit az Úr gondviselése megenged, mert

„A hit szilárdan bízhat benne, bármi is történjék.”